

Ποίημα: “Η Σκέψη” (της Ιωάννας Μουτσοπούλου)

Το όνειρο χρειαζόταν έναν καθρέφτη.
Μα αυτός είχε ραγίσματα εδώ κι εκεί.
Σκιές βούταγαν μέσα στο φως απ’ τις ρωγμές
και το μόνο πούξεραν ήταν αυτό:
πως όλα ύπαρξη είναι.

Ο καθρέφτης φτιαγμένος είναι από φως
και κάνει το σκοτάδι μέρα.

Τα δράματα καταργεί,
τα νέφη διαλύει
κι ο εαυτός χάνεται στη δική του Ύπαρξη
και το Όλο παίζει
προχωρώντας στο Άπειρο.

Και σαν όλα είναι φως,
ο καθρέφτης σπάζει,
γιατί όλα είναι πια γνωστά.

Μια διαφάνεια φωτός ηχεί σιωπηλά,
χωρίς ρωγμές,
τον Εαυτό Της τον άχρονο
κι οι σκέψεις πεθαίνουν ευτυχισμένες
περνώντας τη θύρα του Παραδείσου.